

O "Dokumentu dijaloga" Vijeća za suočavanje s posljedicama totalitarnih režima

hkv.hr/izdvojeno/nae-teme/pitali-smo/28831-nasi-redoviti-suradnici-o-zakljuccima-vijeca-za-suocavanje-s-posljedicama-totalitarnih-rezima.html

March 2, 2018

154 komentara

Vijeće za suočavanje s posljedicama totalitarnih režima u srijedu je objavilo preporuke i smjernice kako se odnositi prema simbolima totalitarnih režima. Cijeli dokument pod naslovom „Dokument dijaloga: Temeljna polazišta i preporuke o posebnom normativnom uređenju simbola, znakovlja i drugih obilježja totalitarnih režima i pokreta“ može se pročitati na [poveznici](#). Iz njegovog uvoda je jasno kako zajedničko mišljenje članova Vijeća nije postignuto. Zato u [posebnom prilogu](#) donosimo i do sada objavljena izdvojena mišljenja.

Ono što su mediji mahom prenijeli, prema preporukama koje se nalaze na kraju dokumenta, i koje potpisuje predsjednik

Vijeća akademik Zvonko Kusić, pozdrav „Za dom – spremni!“ je protuustavan, ali se iznimno može koristiti za potrebe obljetnica HOS-a. Crvena zvijezda petokraka je ustavna, ali ima i negativne konotacije, pa postoje situacije kad njezina uporaba može biti sankcionirana.

Teze i preporuke sadržane u "Dokumentu dijaloga" za Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća komentiraju: Damir Borovčak, Josip Jović, Stipe Kutleša, Damir Pešorda, Miljenko Stojić, Matko Marušić, Pero Kovačević i Mile Prpa.

Damir Borovčak: Mega-zločinac Drugog svjetskog rata Tito prešutno je aboliran

Suočavanje s činjenicama temelj je svake istine. Otklanjanje svakog kvara, zahtjeva pronalaženje uzroka. Ispravak GlupostU zaključcima na početku, stoji kako su "svi članovi suglasni" da "Dokument ne izražava u cijelosti stajališta nijednog pojedinog člana Vijeća"! Dakle, nitko iz Vijeća se ne slaže u potpunosti s tim uratkom!? To je samo po sebi zanimljiva glupost, jer se poslije godine dana rada, Vijeće nije baš ni u jednom dijelu Dokumenta uspjelo usuglasiti. Dakle, na kojim smo to sada pozicijama? Očito na međusobno podijeljenim, na kojima smo bili i prije godinu dana. De facto usklik "Za dom spremni" je neustavan i kažnjiv, a crvena je zvijezda petokraka i dalje zakonski nedodirljiva i ne-štetna po društvo. Za obranu doma biti spreman je zločin, dok se JBTito uopće ni ne spominje. Mega-zločinac Drugog svjetskog rata prešutno

je aboliran. nepravilnosti mora poštivati činjenice o događajima. Konačno, samo suočavanje s istinom može zaliječiti bolne posljedice. Nažalost, Dokument dijaloga Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima nije uspio odrediti uzrok našeg društvenog kvara. Višekratno se gura potreba "rekoncilijacije" ili hrvatski prevedeno – potreba sjedinjenja stavova i pomirenja. No, nažalost ne i temeljem rasvjetljavanja nedovoljno razjašnjenih povijesnih činjenica, već nuđenjem ničeg novog.

Kako bi se donijela vlastita prosudba o Dokumentu dijaloga koje je donijelo Vijeće za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima potrebno ga je najprije detaljno proučiti.

Tek čitanjem Dokumenta pisanog po obrascima haških spisa, otvaraju se nove strepnje i dileme. U zaključcima na početku, stoji kako su "svi članovi suglasni" da "Dokument ne izražava u cijelosti stajališta nijednog pojedinog člana Vijeća"! Dakle, nitko iz Vijeća se ne slaže u potpunosti s tim uratkom!? To je samo po sebi zanimljiva glupost, jer se poslije godine dana rada, Vijeće nije baš ni u jednom dijelu Dokumenta uspjelo usuglasiti. Dakle, na kojim smo to sada pozicijama? Očito na međusobno podijeljenim, na kojima smo bili i prije godinu dana. De facto usklik "Za dom spremni" je neustavan i kažnjiv, a crvena je zvijezda petokraka i dalje zakonski nedodirljiva i ne-štetna po društvo. Za obranu doma biti spreman je zločin, dok se JBTito uopće ni ne spominje. Mega-zločinac Drugog svjetskog rata prešutno je aboliran.

A gdje je nastanak još uvijek neotklonjenog povijesnog kvara? Vijeće razmatra pod toč. 3. monarhističku Jugoslaviju, revolucionarne pokrete i nedemokratske režime, no samo površno opisuje stanje i vrijeme poslije Prosinačkih žrtava. Sav taj u krvi ugušen prosvjed naroda (najmanje 13 mrtvih i više od 17 ranjenih, na Trgu bana Jelačića u Zagrebu 5. prosinca 1918.) zbog izdajničkog, nedemokratskog, prijevarnog i nasilnog gušenja volje naroda i podjarmljivanja Hrvatske pod upravu Beograda,

spomenut je u Dokumentu dijaloga samo s dvije riječi. Nasuprot tome, posve su izostavljene povijesne činjenice da se u Bjelovaru 1924.g. utemeljilo Udruženje četnika. Zbog te pojave, tek četiri godine kasnije kao odbrana od velikosrpstva, pokreće se ustaški pokret krajem 1928. u Zagrebu, a službeno je osnovan 7. siječnja 1929. u Italiji. Udruženje četnika jača i širi se po bjelovarskom kraju te djeluje slobodno i organizirano do pred Drugi svjetski rat, dok je ustaški pokret u emigraciji.

Prvi organizirani oružani otpor protiv srpskog vojno-policijskog terora u Kraljevini Jugoslaviji dogodio se 7. rujna 1932. u Lici, u Brušanima. Taj događaj poznat je kao Velebitski ustanak a trebao bi imati prvorazrednu povijesnu, političku, pa i medijsku pozornost. Vlasti Kraljevine Jugoslavije odgovorile su na ustanak masovnim uhićenjima i premlaćivanjima. Srpski žandari uhićivali su i zlostavljali mnoge Hrvate, a pri "čišćenju" terena hrvatskom stanovništvu činjene su ogromne materijalne štete, otimačine i paleži.

Komunist Milovan Đilas upoznao se sa sudionicima Ličkog ustanka na robiji u Lepoglavi te su surađivali i prijateljevali na odsluženju kazni. List Proleter, centralnog komiteta KPJ u broju od 28.

prosina 1932. objavio je da Komunistička partija »pozdravlja ustaški pokret ličkih i dalmatinskih seljaka i stavlja se potpuno na njihovu stranu«. Komuniste i hrvatske nacionaliste tada su približavale činjenice da su bili pod udarom Šestojanuarske diktature i da su izlaz vidjeli u oružanom otporu. Potvrda tome bila je u suradnji i solidarnosti na robiji, o čemu svjedoči Zajednica političkih zatvorenika osnovana u Lepoglavi 1934.vg.

Zločini upamćeni iz Karađorđevićevog krvavog režima pokrenuli su novu spiralu zločina. Povijesna je činjenica da su Srbi prvi započinjali zločine nad hrvatskim seljacima, prije proglašenja NDH, odnosno prvi započeli zločine nad civilima u Drugom svjetskom ratu. Pri samom proglašenju hrvatske države, 8. travnja 1941. u Bjelovaru, dolazi do ubojstava nekoliko Hrvata koja su počinili militantni Srbi, odnosno četnici. Sve se to dogodilo dva dana prije nego je proglašena ozloglašena NDH u Zagrebu. Već drugi dan 9. travnja 1941. na prilazima Bjelovara, padaju prve žrtve proglašenja hrvatskog suvereniteta, a zatim 10. travnja slijede i novi zločini nad civilima u Donjim Mostima.

Počini ih pripadnici 2. četničkog puka „Car Dušan Silni“ okrutno i krvavo se izživjavajući nad 11-tero nedužnih seljaka. To je najvažnija povijesna činjenica o početku Drugog svjetskog rata na tlu Hrvatske, koja ruši lažne mitove i podvale o ustašoidnim Hrvatima. Jedan dio srpskih oficira i podoficira uspio je izbjeći

zarobljavanje i u dosluhu s četnicima nastavljaju ubijati Hrvate. Slično se događa i 12. travnja u Gračacu, a kasnije i širom Like.

Ako je u takvim teškim i pogubnim povijesnim okolnostima po Hrvate nastao poklič "Za dom spreman" u čemu je tu problem? Tim više što Vijeće u Dokumentu dijaloga, na str. 23 pod Temeljnim mjerilima za posebno normativno uređenje spornih obilježja

pod točkom Peto, kontradiktorno zaključuje: ako se "ne prepoznaju jednoznačno kao obilježja mržnje (višeznačajna sporna obilježja), ne bi bila prikladna da budu predmet blanketnih zabrana." Zatim se navodi kao primjer crvena zvijezda petokraka jer "ta zvijezda još uvijek simbolizira (...) borbu za pravednije društvo...". Kao da pozdrav "Za dom spremni" ne simbolizira pravednu spremnost čuvanja svog doma? A povijesno je posve jasno iz kojih je uzroka nastao! Samo što ta povijesna istina nije u Dokumentu Vijeća ni spomenuta! Zašto? Zar je ni povjesničari ne poznaju?

Naposlijetku se u istoj točki brani partizanski pozdrav "Smrt fašizmu – sloboda narodu", jer je "Narodno oslobodilački odbor za Istru 13. 9. 1943. godine proglasio priključenje Istre matici zemlji." I taj je zaključak povijesna prijevara, netočan, jer dokumenti pokazuju da je Istra pripojena Hrvatskoj već 9. rujna 1943. po poglavnikovoj Dnevnoj zapovijedi hrvatskoj vojsci, objavljena u posebnom izdanju Hrvatskog lista od 10. rujna 1943. Ujedno ni datum 13. 9. 1943. koje koristi Vijeće je upitan, jer dokument Odluke o priključenju Zemaljskog Antifašističkog vijeća Narodnog oslobođenja Hrvatske nosi datum 20. 9. 1943. Proizlazi da ondašnja neregularna partizanska vlast kasni sa svojim svojatanjem Istre za regularnom vlasti NDH u Zagrebu – više od 10 dana!

Konačno i zaključno. Posve je jasno vidljivo iz Dokumenta dijaloga da Vijeće ne naglašava težinu četničkih obilježja u usporedbi sa pokličem "Za dom spremni". Spominje se tek usputno četnička kokarda, međutim što je s isticanjem i ispisivanjima 4C, podizanja tri prsta i svojtanjima hrvatskih naselja? To kao da ne postoji, dapače dopustiva je pojavnost simbola četništva po grobljima zbog "digniteta" pokojnika, ili dok se zakonom drugačije ne odredi. A kakva je u stvari razlika između nadgrobne ploče pokojnog četnika i memorijalne ploče hrvatskih branitelja? Zaključak je SuvišnoDrugi dio dokumenta koji upućuje na eventualne administrativne mjere protiv isticanja simbola spomenutih režima čini se suvišnim pa čak i kontraproduktivnim. Simbole dvaju totalitarnih režima i ideologija zameo je vjetar kao što je zameo i te režime i idelogije. Njihovim spominjanjem i zabranama mogu se samo oživjeti. Uostalom, svjesno toga rizika, ni samo Vijeće ne preporučuje nikakav poseban zakon, već eventualno određena zakonske nadopune, preferirajući umjesto administriranja edukaciju i ujednačavanje sudske prakse koja će polaziti od Ustava RH i stavova Ustavnog suda.da se prešućivanje povijesnih istina o četničkim zločinima od 1924. godine pa sve do danas, nastavlja i kroz Dokumente dijaloga koji se nisu odmakli dalje od nametnutog komunističkog krivotvorenja povijesti.

Josip Jović: Prvi dio dobar drugi suvišan

Dobili smo napokon jedan dokument koji u svom prvom idjelu, u polaznim osnovama, na urvanotežen, objektivan i pošten način govori o hrvatskoj prošlosti u dvadesetom stoljeću (o fašizmu i antifašizmu, komunizmu i antikomunizmu, monarhizmu i jugoslavenstvu i Domovinskom ratu) kojega bi, siguran sam, potpisalo barem osamdeset posto građana Republike. On je dobra platforma za prevladavanje isforsiranih ideoloških podjela, jer ne polazi od ideologije, nego kao polaznu točku promatanja stavlja čovjeka, žrtve i zločine, bez mržnje i naklonosti. Bilo bi možda još bolje da iza ovoga dokumenta stanu HAZU pa i sam Sabor.

Drugi dio dokumenta koji upućuje na eventualne administrativne mjere protiv isticanja simbola spomenutih režima čini se suvišnim pa čak i kontraproduktivnim. Simbole dvaju totalitarnih režima i ideologija zameo je vjetar kao što je zameo i te režime i ideologije. Njihovim spominjanjem i zabranama mogu se samo oživjeti. Uostalom, svjesno toga rizika, ni samo Vijeće ne preporučuje nikakav poseban zakon, već eventualno određena zakonske nadopune, preferirajući umjesto administriranja edukaciju i ujednačavanje sudske prakse koja će polaziti od Ustava RH i stavova Ustavnog suda.

Zaključke i preporuke Kusićeva vijeća, ne treba imati iluzija, neće svi prihvatiti benevolentno, što se vidjelo već istoga dana prije nego je tekst uopće pročitano. Neće ga prihvatiti malobrojni koji se i danas identificiraju s povijesno propalim jednim ili drugim režimom, čineći, kako se spominje u Dokumentu, „neprijateljski savez“. Neće ga prihvatiti ni nekolicina uvijek u središnjim medijima istih, kao da drugi ne postoje, povjesničara, za koje neupućeni čovjek kad ih sluša nikada ne bi rekao da im je povijest struka. Njima je povijest u službi ideološke ostrašćenosti. Ideološka zaslijepljenost im ne dopušta realno i objektivno gledanje na činjenice. Nije im važna istina, narod ni država, važno je samo da su oni uvijek u pravu.

Stipe Kutleša: Cilj je sačuvati do daljnjega tekovine komunističkog nasljeđa

Preporuke Vijeća za suočavanje s posljedicama nedemokratskih režima konačno su ujediniile razjedinjenu i do srži podijeljenu Hrvatsku. Ako ni u čemu drugome onda u tome da se gotovo svi slažu da je osnivanje takvoga Vijeća bilo veliki promašaj koji je iznjedrio rezultat, na kojemu se radilo godinu dana, a koji je već odavno svima bio jasan: sačuvati do daljnjega tekovine komunističkog nasljeđa. Kada je Vijeće ustanovljeno već je bilo posve jasno da se ništa drugo i ne može od njega očekivati. Ono je tako izabrano da se okiti i s čestitim ljudima da se ima pokriće da je sve rađeno s dobrim namjerama. Što se tu imalo raditi godinu dana? Premijerova je

logika sasvim providna: osigurati trajanje mandata i sa sebe skinuti odgovornost, a postići ono što zapravo želi. I tako ga nikakva preporuka ne obvezuje.

Kažu da preporuke Vijeća nisu donesene na temelju glasovanja u Vijeću. Kako je onda tekst ugledao svjetlo dana? Netko se morao složiti s takvim tekstom. Ako je nekoliko članova Vijeća dalo izdvojena mišljenja onda to znači da su se ostali članovi složili s objavljenim tekstom, tj. preglasali su one koji se nisu složili. Opet još jedna prevara i zamagljivanje!

Uz sva velika demokratska i civilizacijska postignuća jednogodišnjega rada i završnog dokumenta Vijeća, glavna (a zapravo i jedina) njegova preporuka jest: zabranjuju se hrvatski simboli, a dopuštaju se antihrvatski, komunistički simboli. Crvena petokraka kao simbol svjetskog zla 20. stoljeća proglašava se nespornim simbolom jer je to, navodno, simbol antifašističke borbe. Koje licemjerje!? Zašto se na pr. za pozdrav ZDS i drugo znakovlje ne bi moglo reći sa su bili antifašistički simboli jer se pod njima borilo protiv totalitarnog režima crvenog fašizma ili komunizma? I da ih upravo zato treba dopustiti. Po čemu su plemenitiji simboli borbe protiv fašizma od simbola borbe protiv antifašizma? Ni po čemu. Komunistički antifašizam je, i to je svima poznato, učinio veća zla i čovječanstvu i hrvatskom narodu od fašizma i nacizma zajedno. To je bila borba dvaju totalitarnih sustava jednog protiv drugoga.

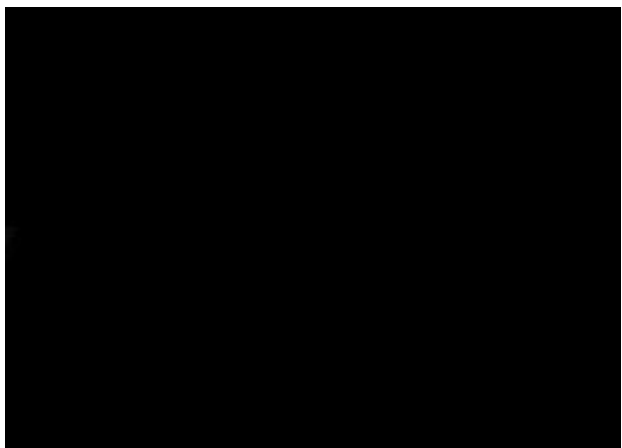
Umjesto da Vijeće zauzme odmjereno, objektivno, pošteno, znanstveno utemeljeno stajalište prema svim totalitarnim sustavima i da odbaci sve totalitarno u svakom režimu, ono se (u većini) opredijelilo za komunistički, antifašistički totalitarizam i dalo preporuku Vladi da se i ona tako opredijeli. Licemjerje je tim veće što se po hrvatskom Ustavu Hrvatska, navodno, odrekla totalitarnih režima. U praksi to nije istina. Hrvatske vlasti ne poštuju ni deklaracije ni rezolucije vlastitog Sabora ni Vijeća Europe o komunističkom režimu i njegovim zločinima. I zato se danas opredjeljuju za jedan komunistički totalitarizam diskriminirajući većinu hrvatskog naroda u zemlji i izvandomovinstvu.

Začuđujuće je kako je Vijeće uopće moglo dati bilo kakvu preporuku o pitanjima o kojima je raspravljalo bez poznavanja rezultata koji se temelje na znanstvenim istraživanjima. Poznato je da su takva istraživanja u Hrvatskoj de facto zabranjena. Tako se Vijeće, izuzimajući one koji su dali izdvojena mišljenja, svrstalo na osnovi ne znanstvenih nego subjektivnih i ideoloških motiva. To je ono što je zabrinjavajuće. Time je još više otvoren prostor za daljnje i dublje podjele u hrvatskom društvu.

Ako je trebalo nešto konkretno i jednoznačno predložiti u ovom trenutku onda je to trebalo jasno reći: ili se zabranjuju svi simboli i fašizma i antifašizma ili se ne zabranjuje ništa, do daljnjega kada se znanstveno utvrde sve potrebne činjenice, a onda će se postupiti po rezultatima znanstvenih spoznaja. Utoliko više čudi preporuka Vijeća da crvena petokraka ostaje neupitna. A ta ista petokraka je rušila Vukovar i gotovo cijelu Hrvatsku. A prije toga otjerala je u dijasporu stotine tisuća Hrvata. Zar borba protiv crvene petokrake u Domovinskom ratu nije bila borba protiv crvenog fašizma? Zašto onda na pr. ZDS nije simbol antifašizma, a crvena petokraka jest? Kako članovi Vijeća, koji su se založili za crvenu petokraku kao nesporan simbol, mogu prepoznati koja je crvena petokraka u Vukovaru ili Jasenovcu simbol antifašizma, a koja simbol crvenog fašizma i stradanja u Veleprometu, Ovčari, Jasenovcu poslije Drugog svjetskog rata ili u Domovinskom ratu? Ako je u Jasenovcu (bez opravdanja) trajno zabranjen ZDS, zašto crvena petokraka nije trajno zabranjena na pr. u Vukovaru, Škabrnji, Petrinji i mnoštvu mjesta po Hrvatskoj? Nije li to opet klasični primjer diskriminacije?

Većina članova Vijeća se, svjesno ili nesvjesno, opredijelila za pristranost utemeljenu na lažima. Otkrivanje tzv. antifašističkih laži i prešućivanja u Hrvatskoj se zabranjuje. U Jasenovcu je vrlo vjerojatno stradalo više ljudi od crvene petokrake (poslije završetka rata) nego u čitavoj Hrvatskoj za vrijeme rata pod simbolima NDH. Neka netko egzaktno kaže da to nije tako. Zašto se već preko 70 godina sprječava bilo kakvo istraživanje o tome? Uz sve te VirusHrvatsko je društvo virusno društvo. Netko je u njega sustavno uprogramirao viruse koji se aktiviraju kad god se pojavi mogućnost da bi Hrvatska mogla napredovati u bilo kojemu smislu (pa čak i na nekim sportskim natjecanjima). Ti virusi blokiraju svaku pozitivnu energiju za koji mjesec, godinu ili desetljeće. Jedan od takvih mnogobrojnih virusa je i preporuka Vijeća. Ili kad tzv. antifašisti počnu izmišljati fašiste, ustaše i sl. To je najbolji način da opravdaju svoje postojanje i svoje privilegije. Antifašisti zapravo u Hrvatskoj danas ne postoje. spoznaje većini članova Vijeća očito ne smetaju provizorne „istine“ ugrađene u i Ustav RH. Temeljna laž u Ustavu RH je da je današnja hrvatska država nastala na tekovinama antifašizma. Antifašisti su se možda borili protiv fašizma, ali treba podsjetiti i na to da su oni bili najveći kolaboracionisti s fašističkim i nacističkim režimom. No sigurno je da se nisu borili za hrvatsku državu. Da jesu zalagali bi se za komunističku, antifašističku, antitotalitarnu, demokratsku hrvatsku državu. One koji su se borili za samostalni i neovisnu komunističku Hrvatsku jednostavno su likvidirali. Tzv. antifašisti u Hrvatskoj su se, naprotiv, borili, i danas se bore,

protiv svake hrvatske države i njihova država bila je, onda ali i sada, Jugoslavija, a ne Hrvatska. Istina je i da je NDH bila težnja i kratkoročno ostvarenje vjekovnih težnji hrvatskog naroda za vlastitom državom. Ta težnja antifašistima i komunistima nikada nije bio nikakav, a kamoli glavni cilj.

Hrvatsko je društvo virusno društvo. Netko je u njega sustavno uprogramirao viruse koji se aktiviraju kad god se pojavi mogućnost da bi Hrvatska mogla napredovati u bilo kojemu smislu (pa čak i na nekim sportskim natjecanjima). Ti virusi blokiraju svaku pozitivnu energiju za koji mjesec, godinu ili desetljeće. Jedan od takvih mnogobrojnih virusa je i preporuka Vijeća. Ili kad tzv. antifašisti počnu izmišljati fašiste, ustaše i sl. To je najbolji način da opravdaju svoje postojanje i svoje privilegije. Antifašisti zapravo u Hrvatskoj danas ne postoje.

Utoliko je čudnije da se Vijeće zalaže za simbole antifašizma. Ali je čudno i to da su zaključci Vijeća da je na pr. pozdrav ZDS protuustavan, ali da se može koristiti u iznimnim prigodama i to uz posebno dopuštenje. Znači li to da je ZDS protuustavan ili nije protuustavan? Ne može, prema pravilima elementarne logike, biti istodobno i jedno i drugo. Ako je protuustavan, a može ga se koristiti, znači li to da Vijeće relativizira, omalovažava i krši Ustav RH svojim preporukama? Ako je ZDS protuustavan, onda su protiv Ustava RH i hrvatski branitelji koji pod tim pozdravom stvorili hrvatsku državu. A onda je protuustavna i država za koju su se borili i koju su stvorili. Ostaje jedino dilema: ukinuti Ustav ili državu. Racionalnije je ukinuti Ustav.

Iz svega se može zaključiti da hrvatske vlasti nemaju ni snage ni volje objektivno, dobronamjerno i ozbiljno se suočiti s nasljeđem prošlosti. Umjesto toga, čini se, da su zarobljene komunističkom prošlošću te da se posve diskriminatorski odnose prema većinskoj populaciji u hrvatskom narodu. Je li to slučajno ili nije neka svatko sam prosudi.

Damir Pešorda: Nisam ni očekivao da će išta dobrog ispasti

Iskreno rečeno, sama ideja da se osnuje povjerenstvo kojemu je zadaća odrediti koji će pozdravi i simboli biti Zadovoljstvo ZDS je zabranjen i prokazan kao zločinački, dok je petokraka proglašena nespornom iako su pod njom činjeni brojni zločini, od Bleiburga do Ovčare. To je razlog da su preporukama Povjerenstva zadovoljni pametniji ljevičari kao profesorica Barić ili Tvrтко Jakovina, dok su nezadovoljni Bernardić, Klasić i slični. dopušteni a koji ne, nije mi se sviđjela. Naravno, nisam očekivao da će išta dobro iz toga ispasti. Na žalost, bio sam u pravu. Koliko god se u odluci Povjerenstva nastojalo ublažiti i nekako zakukuljiti sukus odluke, on je ipak nedvojen – ZDS je zabranjen i prokazan kao zločinački, dok je petokraka proglašena nespornom iako su pod njom činjeni brojni zločini, od Bleiburga do Ovčare. To je razlog da su preporukama Povjerenstva zadovoljni pametniji ljevičari kao profesorica Barić ili Tvrтко Jakovina, dok su nezadovoljni Bernardić, Klasić i slični.

Ono što me je posebno razočaralo jest držanje predsjednika Matice hrvatske prohrvatskih povjesničara u Povjerenstvu. Ispravno je postupio jedino profesor Željko Tanjić koji je odmah objelodanio svoje odvojeno mišljenje u kojem je rečeno otprilike sve što se o toj temi ima reći. Najava Nazora, Lučića i još nekih da će oni naknadno Vladi Republike Hrvatske slati neka svoja izdvojena mišljenja, slič mi više na popravljavanje svoga imidža kod jednog dijela javnosti negoli želja da se nešto uistinu popravi. Izdvojeno mišljenje daje se onda kada se neka odluka donosi, a ne naknadno.

U svakom slučaju, ostat će zapamćeno da je početkom ovog, u urbanoj epici opjevanog dvadeset prvog stoljeća, skupina "vodećih hrvatskih intelektualaca" preporučila cijeli niz zabrana, a ekskulpirala jedino crvenu zvijezdu, pod kojom je ubijeno više Hrvata nego pod ijednim drugim znakom u povijesti.

Miljenko Stojić: Trulež

Kao i u slučaju Haaškog suda i njegova odnosa prema Hrvatima, opet je stradala istina i logika. Obznanjen je kompromis pa kome krivo kome pravo. Ali nevolja je u tomu što će taj kompromis jedne, većinu, lupati po glavi, druge, manjinu, ne će. Pođimo kratko redom.

Komunizam je Europski parlament, zajedno s fašizmom i nacionalsocijalizmom, proglasio totalitarnom ideologijom suvremenog vremena. Jasno i zaslužno. Njegov simbol zvijezda petokraka sijao je smrt na sve strane. Hrvati to dobro znaju. Čak iz tri navrata. Najprije tijekom Drugog svjetskog rata, pa dugih hudih 45 godina Jugoslavije, a onda u Domovinskom ratu.

S druge strane pozdrav »Za dom spremni« za sada još

PovjerenstvoPovjerenstvo za suočavanje s prošlošću ne dirnu u zvijezdu petokraku, jer ju je navodno oprao antifašizam. A pozdrav »Za dom spremni« zabrani, osim u iznimnim prilikama (što je zapravo ruganje), ne dopustivši da ga je oprala krv naših branitelja, ako je kompromitiran ili ako je bio ustaški. Gdje je tu logika? Da ne potežemo sada pitanja što je to zapravo antifašizam, tko je taj pojam stvorio, kako su se jugokomunisti uopće našli u njemu?nema svoga pravog »vlasnika«. Totalitarni komunizam priši ga ustašama, dok mnogi hrvatski povjesničari, a i javno mnijenje, kažu da je to stari hrvatski pozdrav čiju su prepravljenu inačicu, istina, koristili ustaše

u Drugom svjetskom ratu, i to samo 4 godine. A i naša predsjednica Kolinda Grabar Kitarović nazva ga također starim hrvatskim pozdravom, na što joj Zlatko Hasanbegović odvrati da to nije istina, da je to ustaški pozdrav. Tu nabačenu loptu dočeka Pupovac, Bakir Izetbegović, Dačić, Vulin... i optužiše Hrvatsku za fašizam. Nazdravlje!

Povjerenstvo za suočavanje s prošlošću ne dirnu u zvijezdu petokraku, jer ju je navodno oprao antifašizam. A pozdrav »Za dom spremni« zabrani, osim u iznimnim prilikama (što je zapravo rujanje), ne dopustivši da ga je oprala krv naših branitelja, ako je kompromitiran ili ako je bio ustaški. Gdje je tu logika? Da ne potežemo sada pitanja što je to zapravo antifašizam, tko je taj pojam stvorio, kako su se jugokomunisti uopće našli u njemu?

Idemo još malo s logikom. U Povjerenstvu su sjedili ljudi koji u svom uredu drže sliku zločinca Josipa Broza Tita ili se dive njemu i njegovoj ideologiji. Sučelice su im sjedili oni koji u svom uredu nemaju sliku Pavelića niti se dive njemu i njegovoj ideologiji. Ali bilo ih je manje. Oni prvi imali su više ručica i pobijedili su. Da se narod ipak ne bi pobunio, sve je zavijeno u lijepe riječi. Međutim, to je trulež. Povjerenstvo donosi političku odluku, umjesto da se bavi činjenicama. Komunizam pretvara u antifašizam, a pozdrav »Za dom spremni« u ustaški, ne potkrijepivši to dokazima. Na tu varku nije, recimo, nasjeo rektor Hrvatskog katoličkog sveučilišta Željko Tanjić pa je pametno izrazio razloge svoga neslaganja sa svime tim. Vrijedi pročitati njegove riječi.

Meni se čini da bi se trebalo vratiti na ono što je u povodu one famozne peticije oko pozdrava »Za dom spremni« rekao zadarski nadbiskup Želimir Puljić. Žureći na put ne pročitavši ju, nego samo tko ju je do tada potpisao, to sam i sam učinio. Na putu, pak, shvatih da se oko nje stvorila ciljana gungula. A trebala je, po mome, biti početak ozbiljnog razgovora o tom pozdravu i skidanju s dnevnog reda takvih pitanja, jer naši političari nikako do tada da to učine. Zato me obradovao nadbiskupov stav da bi trebalo organizirati široku znanstvenu raspravu o svemu tomu, ali raspravu stručnjaka. I da to bude javno. U slučaju spomenutog povjerenstva znamo da nije bilo tako. Tek na kraju neki su izrekli svoje mišljenje, neki nisu ni to. A što bi bilo krivo da smo postupili po nadbiskupovim riječima i da smo sve to prenosili izravno preko naših, navodno, javnih medija? Nije narod glup, shvatio bi on gdje stoji istina i prihvatio ju zbog budućnosti svoje voljene domovine.

Međutim, sada imamo Damoklov mač, da pojednostavimo. Kad neki mladac iz prkosa

uzvikne »Za dom spremni«, sudstvo, premreženo starim totalitarnim kadrovima, sjest će mu za vrat. I što smo dobili? Mir u društvu?

Još me jedno pitanje kopka. Zbog čega neprestano govor o ustašama i partizanima kad se biju neke važne bitke za našu domovinu, kao što je to sada slučaj? Da nam sve to pomogne? Da se uspijemo pravilno pozicionirati u nadmetanju SAD-a i Rusije potpomognutih saveznicima? Da hrvatski narod u Herceg Bosni, BiH, uspije promijeniti izborni zakon i sam sebi birati predstavnike te tako braniti sebe i svoju hrvatsku domovinu?

Idemo sve ovo zaključiti. Imamo Domovinski rat, imamo njegove simbole, koji čak i ovom famoznom Povjerenstvu nisu kompromitirani, imamo pobjedničku vojsku, imamo demokraciju, imamo svoju vjeru i svoj humanizam. Na tim temeljima gradimo svoju budućnost. Sve prijeporne stvari prepustimo stručnjacima, ali da oni to rade javno tako da svi zajedno nešto naučimo i složimo se što je bolje za nas. Tada ćemo razumjeti što je Srednja Europa, što je okomica Jadran – Baltik koju tako svesrdno gura naša predsjednica, što je Višegradska skupina, što je... A zaboravimo konačno tumaranja po Romaniji, Neretvi, Sutjesci... Isto kao i ona bruxelleska u liku raznih sebičnih probitaka pojedinih država, trenutno na čelu s Njemačkom.

Matko Marušić: Mišljenje vijeća za součavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima određeno je unaprijed

Dana 28. veljače 2018. hrvatsko Vijeće za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima donijelo je dokument pod naslovom „Dokument dijaloga“ u kojemu je komunistička struja uspjela postići da se komunizam i nacifašizam ne izjednače. Takav ishod najavio je Antun Vujić već pri osnivanju Vijeća, a u djelo ga je

provela Jasna Istinalstina je da bi pobjeda nacifašizma bila pogubna za svijet, ali njega nije pobijedio komunizam, nego zapadne demokracije, Sjedinjene Američke države, Velika Britanija i Francuska (s drugim demokratskim državama poput Australije i Kanade). Komunistički Sovjetski savez (sa svojim komunističkim ispostavama u okupiranim državama) jest pridonio porazu nacifašizma, ali ne da bi sačuvao demokraciju! On se protiv nacifašizma borio za preživljenje, jer ga je nacifašizam napao, i za poslijeratno osvajanje vlasti, što je i uspio – sovjetskim tenkovima, a ne, na primjer, slobodnim izborima. Omejec. Već u Odluci o osnivanju Vijeća Vujić je od Plenkovića uspio dobiti rečenicu "Ne relativizirajući kršenja ljudskih prava, Vijeće će uvažiti razlike koje su postojale između pojedinih oblika nedemokratskih režima."

Ishod je bio poznat unaprijed.

Trik je proveden jednostavno: Omejec je dobila i prihvatila zadatak da piše tekst dokumenta i u cijelom je dokumentu pisala što je htjela, a onda nije htjela prihvatiti primjedbe koje je dobivala. Prihvatila je samo ono što je hrvatska javnost napravila dobro i sustavno, a to je da su Vijeću poslani bezbrojni dokumenti o komunističkim zločinima, pa komunistička struja u Vijeću nije imala kud nego (samo) u opisu zločina totalitarnih sustava te zločine po sustavima sasvim izjednačiti. Da ne govorimo da je time postigla i relativno smanjenje komunističkih, a povećanje nacifašističkih zločina.

Vujić i Omejec su znali da ne mogu negirati tisuće iskopanih i stotine tisuća neiskopanih kostura komunistički žrtava i u zločinima su unaprijed bili spremni prihvatiti izjavu o jednakosti zločina komunizma i nacifašizma i ciljali su na „razlike pojedinih oblika nedemokratskih režima“.

Komunizam živi i preživljava od nacizma

Kad se pažljivo u dokumentu čitaju argumenti Vujića i Omejac o „razlikama“ nacifašizma i komunizma, vidi se da oni igraju samo na jednu kartu: „... ratni slom fašizma, a s druge strane više ili manje devolucijski karakter kolapsa komunizma, njihovu suprotstavljenost i različit odnos prema demokratskomu svijetu u trenutku borbe za goli opstanak demokracije i velikoga dijela čovječanstva u Drugom svjetskom ratu i dr.“.

To je stara igra, stari staljinistički, a potom i marcuseovski trik čija je logika: „da nije bilo komunizma, pobijedio bi nacifašizam, a to bi bilo pogubno za svijet“.

Istina je da bi pobjeda nacifašizma bila pogubna za svijet, ali njega nije pobijedio komunizam, nego zapadne demokracije, Sjedinjene Američke države, Velika Britanija i Francuska (s drugim demokratskim državama poput Australije i Kanade).

Komunistički Sovjetski savez (sa svojim komunističkim ispostavama u okupiranim državama) jest pridonio porazu nacifašizma, ali ne da bi sačuvao demokraciju! On se protiv nacifašizma borio za preživljenje, jer ga je nacifašizam napao, i za poslijeratno osvajanje vlasti, što je i uspio – sovjetskim tenkovima, a ne, na primjer, slobodnim izborima.

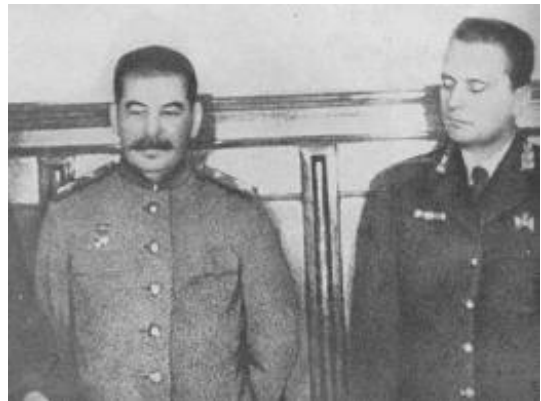
Pravi karakter borbe komunizma i nacifašizma

Borba komunizma protiv nacifašizma ima sljedeća obilježja:

a) Komunizam je mnogo stariji od nacifašizma i povijesno je jasno da je nacifašizam dobrim dijelom nastao kao borba protiv dolaska komunista na vlast (v. Njemačka između dva svjetska rata).

b) Komunizam (Staljin i njegova Treća Internacionala, zajednica svih komunista na svijetu) je 22 mjeseca bio saveznik nacifašizma, nakon što su zapadne demokracije počele rat s nacifašizmom (od 23. kolovoza 1939. do 22. lipnja 1941.).

c) U ljeto 1941., kad je Hitler napao Sovjetski savez, komunizam ne poziva komuniste svijeta da „brane demokraciju“, nego da „brane Sovjetski savez“ i, još važnije, da iskoriste priliku svjetskoga rata stave na čelo otpora okupatoru i preuzmu vlast.

Hrvatski komunistički aktivist i povjesničar Sibe Kvesić tootvoreno kaže: „Time se komunističkim partijama svih okupiranih zemalja, pružila jedinstvena prilika da dizanjem oružanih ustanaka, u rodoljubivoj borbi za oslobođenje svoje zemlje, zauzmu komandne položaje, steknu golem prestiž i – bez velikih unutarnjih trzavica – ostvare svoje revolucionarne ciljeve. ...sazrijevalo je i naglo se širilo uvjerenje da nastupa epoha socijalističke revolucije.“

d) U svim zemljama u kojima su došli na vlast, komunisti su to postigli silom, od Oktobarske do Kubanske revolucije. KomunizamDok nije bilo nacifašizma svoju vlast su nametali borbom za radnička prava i već tada su se služili nasiljem, zločinima i nedemokratskim osvajanjem i prakticiranjem vlasti. Nakon iskustva s komunističkim sustavom u vremenima prije nacizma, komunisti se više ne mogu pozivati na dobrobit radnika, i pozivaju se na opasnost od nacifašizma. A s nacifašizmom su surađivali na

rušenju demokracije (1939.-1941., v. podjela Poljske između Hitlera i Staljina) – sve dok ih on nije napao. U Hrvatskoj su se poslužili i masovnim ubojstvima više od pola milijuna ljudi i krivotvorenim izborima 1945. ([poveznica](#)).

Kominternu je hrvatskim komunistima naredila da „iskoriste okupaciju da pokrenu oružanu borbu za preuzimanje vlasti“! To se jasno iščitava iz komunističke (a ne npr. ustaške) literature: [poveznica](#) i [poveznica](#).

e) O nultoj razini „demokratičnosti“ jugoslavenskoga komunizma vrlo dobro govori primjer Gologa otoka, unutarkomunističkog razračunavanja u borbi za vlast, u kojemu nije bio „fašista“, a komunisti su i na sebe primijenili sustave mučenja i ubijanja dotad nezabilježene u svjetskoj povijesti zločina (zatvorenici premještaju golemo kamenje i vraćaju ga na isto mjesto, tuku jedni druge da prežive, i sl.).

U čemu su komunizam i nacifašizam različiti, tako da je komunizam „manje zlo“?

Komunistički mislilac Dragan Markovina je 28. veljače 2018., komentirajući „Dokument dijaloga“ na HTV, ogorčen što HOS-ov grb nije potpuno zabranjen, (otprilike) rekao: „Ni u jednoj pristojnoj europskoj zemlji ne može se tolerirati fašistički simbol“. A kako se može tolerirati komunistički simbol?

Zamislimo da nacifašizma nema i da nikad nije postojao; kako bi onda komunisti branili i promovirali svoj sustav?

Nikako. Dok nije bilo nacifašizma svoju vlast su nametali borbom za radnička prava i već tada su se služili nasiljem, zločinima i nedemokratskim osvajanjem i prakticiranjem vlasti. Nakon iskustva s komunističkim sustavom u vremenima prije nacizma, komunisti se više ne mogu pozivati na dobrobit radnika, i pozivaju se na opasnost od nacifašizma. A s nacifašizmom su surađivali na rušenju demokracije (1939.-1941., v. podjela Poljske između Hitlera i Staljina) – sve dok ih on nije napao.

I – poznato, ali bitno da se dobro shvati – kad su pobijedili nacifašizam, nisu uveli demokraciju, nego su tenkovima ušli u zemlje koje su dotad bile demokratske i silom im nametnuli komunizam.

Tvrditi da je komunizam ikad spasio demokraciju, jednostavno je drsko i bezobrazno! Treba imati debeo obraz i reći da je i cilj njihove ideologije, postojanja i nastojanja da osvoje vlast – borba protiv nacifašizma.

Laž do laži, apsurd do apsurga. I to su Vujić i Omejec ugurali i u hrvatski „Dokument dijaloga“ godine 2018.

Sintagma o „nejednakosti nedemokratskih režima“ nije ni Vujićeva ni Omejec nego Staljinova

Nisam sasvim siguran da je „nejednakost nedemokratskih režima“ Staljinova rečenica, ali ona jest mnogo starija i od životne dobi Vujić i Omejac, i jest ključna rečenica međunarodne komunističke propagande. Njom je komunizam sebi prigrabio titulu „borca za demokraciju“. Nju danas izgovaraju svi svjetski komunisti, da bi prikrili zloćudnost svoje ideologije i komunističke zločine i opet i ponovno i kontinuirao i smišljeno i podmuklo – došli na vlast „stavljajući se na čelo borbe protiv – pobijeđenog nacifašizma. Na kraju, kao što je u HTV emisiji „Otvoreno“ 28. veljače 2018. rekao marksistički povjesničar Tvrtko Jakovina, ispada da se zastrašujući nedemokratski, totalitarni i zločinački sustav međunarodnoga komunizma – i danas bori za demokraciju.

To je ključni komunistički trik koji treba razotkriti. Razotkriti i razotkrivati kao gnjusnu laž, ali prije svega kao komunističku strategiju ponovnog osvajanja svijeta.

U toj borbi za svjetsku vlast, u hrvatskom „Dokumentu dijaloga“ od 28. veljače 2018. komunizam je pobijedio i hrvatska i svjetska javnost to moraju znati i moraju se prema tome postaviti.

Jer – dođe li komunizam opet na vlast – zar će uspostaviti demokratski sustav? Nikad i nigdje gdje je i jedan dan bio na vlasti nije uspostavio, nego je zgazio demokraciju. Činio je to svim sredstvima, od ubijanja ljudi koji drukčije misle, otmaranja tuđe imovine, uvođenja „delikta mišljenja“, potpune promjene pravnoga sustava koji je omogućio legalizaciju zločina i terora do krivotvorenja povijesti, od prapovijesti do današnjega dana.

Sažetak

I u Hrvatskoj i u svijetu i danas se vodi komunistička bitka za osvajanje vlasti. Za tu bitku komunizmu treba nacifašizam, koji oni nazivaju „fašizmom“, a sebe „antifašistima“, jer drugoga argumenta za osvajanje vlasti komunisti nemaju. Pritom su iskoristili svoju nehotičnu borbu protiv nacizma, da bi prikrili svoje zločine i nedemokratsku narav svojega sustava, a zločine nacifašizma iskoristili kao paradigmatu zla protiv kojega su se „upravo oni najžešće borili“. U toj međunarodnoj laži oni idu toliko daleko da, nakon svih užasnih svjetskih iskustava s vladavinom komunizma, sebe predstavljaju kao – zaštitnike demokracije. To je ključ komunističke ofenzive, a raskrinkavanje te laži ključ je – obrane demokracije.

Pero Kovačević: Preporuke Vijeća za suočavanje s prošlošću za cilj imaju pokušaj redefiniranja Domovinskog rata

Vijeće za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima završilo je u srijedu rad i preporučilo sankcioniranje simbola totalitarnih režima, ali i iznimku da se pozdrav »Za dom spremni«, koji je suprotan Ustavu RH, može koristiti u komemorativne svrhe uz prethodno dopuštenje, rečeno je na konferenciji za tisak u Vladi.

Kratko kazano za Vijeće je pozdrav „Za dom spremni“ suprotan Ustavu RH, dok crvena zvijezda simbol pod kojim je izvršena agresija na Hrvatsku nije suprotan Ustavu RH. Nije li to pokušaj redefiniranja Domovinskog rata koji ima cilj reći da su pripadnici HOS-a protustavno branili i obranili Domovinu, a da agresori sa crvenom zvijezdom to nisu. Čini mi se da je, zar ne. Andrej Plenković i Zvonko Kusić su se grdo zaigrali jer u biti nastoje redefinirati Domovinski rat.

Jesu li svjesni činjenice da nastoje i smjeraju službeni ratni stijeg i znakovlje HOS-a proglasiti protustavnim!? Nije li Domovinski

rat izrekom naglašen u izvorišnim osnovama Ustava RH: „- u novom Ustavu Republike Hrvatske (1990.) i pobjedi hrvatskog naroda i hrvatskih branitelja u pravednosnom i Akademik Tito Nisam imao velika očekivanja o rezultatima rada Plenkovićevog i Kusićevog Vijeća za sučeljavanje s prošlošću, ali da će

preporukama ići na redefiniranje Domovinskog rata, da će pokušati zabraniti pjesmu „Čavoglave“, a zaštititi simbole pod čijim simbolom je izvršena agresija na Hrvatsku, to je stvarno prevršilo svaku mjeru. Samo vas podsjećam da je drug Tito i dalje počasni član HAZU i građanin grada Zagreba i onda mnoge stvari vezane za preporuke Vijeća postaju jasnije. legitimnom, obrambenom i oslobodilačkom Domovinskom ratu (1991. – 1995.) kojima je hrvatski narod iskazao svoju odlučnost i spremnost za uspostavu i očuvanje Republike Hrvatske kao samostalne i nezavisne, suverene i demokratske države.“

Podsjećam javnost, Plenkovića i Kusića što sam govorio o zakonskim uporištima o HOS-u na Okruglom stolu HOS-a prije dvije godine u Zagrebu:

1. Pokojna Vera Stanić i ja smo 1994. uspjeli uvjeriti predsjednika Tuđmana i ministra Šuška da se prizna status hrvatskog branitelja pripadnicima HOS-a;
2. Predsjednik Tuđman je 1. listopada 1991 donio zapovijed (koju je sam napisao) da postrojbe HOS-a ulaze u sastav zapovjedništava zbornih područja OS RH;
3. Znakovlje postrojbi HOS-a službeno je odobrilo Ministarstvo obrane 1994. sukladno odredbama Službovnika OSRH o znakovlju postrojbi OSRH;

4. U Zakonu o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji uvrstio sam pripadnike HOS-a(1996);

5. Grb Udruga HOS-a odobrile su službe u Grada Zagreba i uz privolu tadašnjeg Ministarstva uprave u vrijeme SDP-ove vlade.

Evo što su rekli Andrej Plenković i Zvonko Kusić:

»Budući da je rad ovog Vijeća bio usko povezan i s postavljanjem HOS-ove ploče u Jasenovcu, čiji je pozdrav suprotan Ustavu RH, to je Vijeće jasno reklo u svojim preporukama, ali se može koristiti iznimno uz prethodno dopuštenje«, rekao je Plenković.

»Taj se pozdrav može iznimno koristiti samo na grbu HOS-a«, rekao je Kusić. »To je jedna službena tolerancija, koja je sad naslijeđena i koja se striktno regulirano može tolerirati«, kazao je.

Za Kusić i Plenkovića crvena zvijezda i komunistički simboli nisu protuustavni. Kusić je kazao da crvena zvijezda i komunistički simboli nisu sporni, s tim da su oni bili dvoznačni. Oni imaju i pozitivnu i negativnu konotaciju. Dio koji se odnosi na antifašističku borbu i Drugi svjetski rat je nesporan. No ako se radi o promoviranju mržnje i nasilja, on može potpasti pod regulativu, zakonodavac može to urediti zakonskim aktima ukoliko do tih situacija dođe, kazao je Kusić.

Nisam imao velika očekivanja o rezultatima rada Plenkovićevog i Kusićevog Vijeća za sučeljavanje s prošlošću, ali da će preporukama ići na redifiniranje Domovinskog rata, da će pokušati zabraniti pjesmu „Čavoglave“, a zaštititi simbole pod čijim simbolom je izvršena agresija na Hrvatsku, to je stvarno prevršilo svaku mjeru.

Samo vas podsjećam da je drug Tito i dalje počasni član HAZU i građanin grada Zagreba i onda mnoge stvari vezane za preporuke Vijeća postaju jasnije.

Mile Prpa: Psi laju – karavana prolazi!

Kad po nalogu Vlade liječnik, k tome i Predsjednik krovne znanstvene institucije, kao čelnik Vijeća za sučeljavanje s prošlošću - prosuđuje povijest, tada to znači da nešto nije zdravo u državi Hrvatskoj ili u najmanju ruku neozbiljno koje naš narod naziva – Trla baba lan da joj prođe dan.

U Bibliji (Knjiga postanka) zapisana je jedna zabrana – kao zabranjeno voće.

Zabranjeno voće je slađe, kaže naš narod. Kršenje te zabrane kršćanstvo drži kao istočni grijeh čovječanstva. Ima bibliologa i filozofa koji se ne slažu s takvim tumačenjem, tim više što je to voće bilo označeno kao - voće spoznaje. Prema njima, oni koji su prekršili tu Božju zapovijed kažnjeni su izgonom iz Raja, jer logički uzeto, nisu smjeli spoznavati. No, to je u dometu vjere i bibliologije, u što ne bih ulazio.

U vrijeme komunističke Jugoslavije, kao instrument vlasti vladao je verbalni delikt. Taj delikt nikada nije bio precizno definiran, već je represivnim vlastima ostavljen na slobodnu procjenu da li nešto izgovoreno, napisano i sl. predstavlja verbalni delikt.

Svima je poznato da se u tom nesretnom vremenu najviše kao verbalni delikt kažnjavalo pjevanje pjesama; Ustani Bane..., pjesma Vila Velebita, izvorna varijanta pjesme Marijane, Marijane i sl, a bogme ne mali broj ljudi kažnjen je s nekoliko godina zatvora ako je ispričao i neki vic na račun Ljubičice bijele, kako su tepali drugu Titu. Ukratko rečeno, U to vrijeme da bi pokazali prkos prema nenarodnom režimu pjevale se te pjesme na svadbama, nekim proslavama, zatvorenim društvima i sl.

Kad je došlo vrijeme hrvatske slobode, te pjesme se gotovo nikada ne čujuju, jer pjevanje tih pjesama više ne predstavlja prkos i nikoga ne uzbuđuje.

Zabrana nečega je poziv na činjenje. Postojanje ili nepostojanje verbalnog delikta u načelu znači ili stabilnost ili PodjeleTrebalo je zabranti simbole oba totalitarna režima jednako i sve prateće manifestacije ili ništa ne zabranjivati. Ovom i ovakvom zabranom postignut je puni pogodak želje Pupija i njegovog gazde u Beogradu – unutarinja podjela koja Hrvatsku vodi u katastrofu. I na kraju biblijski rečeno – sve što je u sebi nesložno, bilo grad bilo država osuđeno je na propast.nestabilnost političkog režima, a riječ je o ukidanju slobode govora. Prema Ustavu RH nitko ne može odgovarati za izgovorenu ili napisanu riječ. Sloboda govora je jedna od najvećih dostignuća političke demokracije. Sloboda govora nije - Trla baba lan da joj prođe dan, već je to jedno od najvećih stupova slobode i demokracije na kojem stoji stabilnost države.

Nije teško predvidjeti, u koliko dođe i do formalne zakonske zabrane na tu temu, da će na brojnim zgradama po gradovima na svakom koraku biti ispisan tekst tog pozdrava, a da ne govorim da će se na stadionima, iz grla desetaka tisuća navijača, taj pozdrav gromoglasno oriti tribinama .

Posebno će se u narodu osjećati nelagoda, jer svi će reći da je to tražio Pupi, koji je produžena ruka četničkog vojvode Vučića, što smo svi imali prilike vidjeti. Suludo je,

samo radi održavanja vlasti, stvarati koaliciju s notornim neprijateljima, četnicima, s kojima još upravlja vrhovni četnički vojvoda iz Beograda. Doći će do duboke podijeljenosti hrvatskog društva i svi će reći da je Pupi u tome uspio, jer mu je to i bio zadani politički cilj.

Zabrana je tim i opasnija što je istovremeno neograničeno odobrena upotreba najvažnijeg komunističkog simbola, pod kojim je u cijelom svijetu učinjen najveći zločin od oko sto milijuna ubijenih. Pod tim simbolom hrvatski narod je strahovito nastradao u oba rata; Drugi svjetski, posebno Poraće i Domovinski obrambeni rat.

Kad je jugovojaska ušla u razoreni Vukovar, oni koji su na svojim kapama nosili crvenu petokraku pjevali su – “Dođi Sloba i donesi salate, bit će mesa klat ćemo Hrvate”. Takvih sličnih ponašanja u oba rata je bilo na tisuće.

Ne zaboravimo da se za postavljanje crvene petokrake u Poljskoj i još nekim postkomunističkim državama drastično kažnjava s nekoliko desetaka tisuća eura.

Trebalo je zabranti simbole oba totalitarna režima jednako i sve prateće manifestacije ili ništa ne zabranjivati. Ovom i ovakvom zabranom postignut je puni pogodak želje Pupija i njegovog gazde u Beogradu – unutarnja podjela koja Hrvatsku vodi u katastrofu.

I na kraju biblijski rečeno – sve što je u sebi nesložno, bilo grad bilo država osuđeno je na propast.

“Jedinstvo cjelokupnog hrvatskog nacionalnog korpusa svima treba biti alfa i omega, u svakom postupanju, u svakom napisu, u svakoj privatno i javno izgovorenoj ili pisanoj riječi.

To je najviši zakon kojeg svaki Hrvat i svaki hrvatski državljanin bezuvjetno mora poštivati.”

(Codex moralis croaticum).

Oni koji u politici ne provode taj princip nisu u vlasti duga vijeka ni kao pojedinci ni kao njihova politika!

Davor Dijanović

Prilog je dio programskoga sadržaja "Događaji i stavovi", sufinanciranoga u dijelu sredstvima Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija.